

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) I. Z.** a **b) nezl. I. Z.**, zast. JUDr. Jiřím Bílkem, advokátem, se sídlem Praha 4, ul. Sdružení 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobců podané proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, ze dne 30. 11. 2005, č. j. 30 Az 37/2005 – 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci stěžovatele, JUDr. Jiřímu Bílkovi, advokátovi, **se přiznává** odměna ve výši 1075 Kč, která mu bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do 30-ti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, ze dne 30. 11. 2005, č. j. 30 Az 37/2005 – 27, byla zamítnuta žaloba žalobců (dále jen „stěžovatelé“) proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 14. 4. 2005, č. j. OAM-447/VL-07-K01-2005, o neudělení azylu z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a bylo jím současně vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto zamítavému rozsudku podali stěžovatelé kasační stížnost, včetně žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti.

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 12. 1. 2006, č. j. 30 Az 37/2005 - 40, ustanovil stěžovatelům k ochraně jejich práv v této věci zástupce JUDr. Jiřího Bílka, advokáta se sídlem v Praze 4, ul. Sdružení 25.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti, které zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) pro kasační stížnost vyžaduje, zejména nebyla podepsána, a dále v ní nebylo specifikováno z jakých důvodů ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., včetně jejich podřazení tomuto ustanovení, je kasační stížnost podávána, vyzval Krajský soud v Hradci Králové stěžovatele (jejich zástupce) v souladu s ustanovením § 106 s. ř. s. usnesením ze dne 25. 1. 2006, č. j. 30 Az 37/2005 – 42, k doplnění kasační stížnosti a stanovil k odstranění lhůtu jednoho měsíce od dne doručení tohoto usnesení. V usnesení stěžovatele (jejich zástupce) současně poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, bude odmítnuta podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Ze spisu vyplývá, že stěžovatelé na tuto výzvu reagovali tak, že krajskému soud zaslali kopii podané kasační stížnosti, doplněné o podpis stěžovatelky a).

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí proti němuž kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. musí být chybějící náležitosti kasační stížnosti doplněny ve lhůtě do jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit.

Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Vymezení důvodů, z jakých stěžovatel kasační stížnost podává, přitom musí být dostatečně určité. Ostatně i z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58) plyne, že: *Ličení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.*

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být stěžovatel ve výzvě poučen.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelé (jejich zástupce) byli řádně vyzváni k odstranění vytýkaných vad a byli současně poučeni o následcích nerespektování takového požadavku. Přesto však vytýkané vady v zákonné lhůtě neodstranili. Vzhledem k tomu, že nedostatky kasační stížnosti nebyly stěžovateli odstraněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s..

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možné pro tento nedostatek pokračovat.

Stěžovatelé v kasační stížnosti rovněž navrhovali, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro neodstranění vad podání, se tímto požadavkem Nejvyšší správní soud zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Vzhledem k tomu, že zástupce stěžovatele, JUDr. Jiří Bílek, byl ustanoven soudem, přiznal Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 7 a v návaznosti na § 120 s. ř. s. označenému zástupci za zastupování v řízení o kasační stížnosti odměnu, a to v celkové výši 1075 Kč, sestávající z odměny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za jeden úkon právní služby [á 1000 Kč - § 11 odst. 1 písm. b) - *první porada s klientem* včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, *je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem* - ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) cit. vyhlášky] a jednoho režijního paušálu (á 75 Kč - § 13 odst. 3 téže vyhlášky).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu